

Wieczornica „Katyń – Golgota Wschodu”

15 kwietnia 2011 roku w sali widowiskowej Samorządowego Ośrodka Kultury i Sportu w Chorzeli odbyła się uroczysta wieczornica z okazji 70 rocznicy zbrodni kateńskiej zatytułowana „Katyń – Golgota Wschodu”, która została przygotowana przez uczniów naszego gimnazjum pod czujnym okiem nauczycieli: **p. Lidii Kutrybały, p. Aliny Łukaszek, p. Renaty Flis**, **p.**

Elżbiety Małyk

oraz przy współpracy

p. Małgorzaty Lasek

p. Bożeny Telegi

i

p. Tadeusza Wywrockiego

Wydarzenia sprzed ponad siedemdziesięciu lat odżyły na nowo w montażu słowno-muzycznym. Przybył na wieczornicę przypomniiano, że Katyń to miejsce, które powinno pozostać na zawsze w pamięci każdego Polaka. Kojarzy się ono z ludobójczą polityką władz sowieckich wobec narodu polskiego. Mówiąc „Katyń”, myślimy przede wszystkim o pomordowanych przez NKWD na nieludzkiej ziemi wiosną 1940 roku jeńcach z Kozielska, Ostaszkowa i Starobielska. Katyń to okrucieństwo wobec bezbronnych, bestialstwo wobec ofiar, nienawiść i oszustwo wobec ludzi, którym wprawdzie kazano wierzyć, w wolność i powrót do domu, aby później wymordować ich jednego po drugim bez żadnego ostrzeżenia, bez możliwości napisania ostatniego listu, nawet odmówienia ostatniej modlitwy. Zbrodnicze dzieło rozpoczęło, gdy po zimie przyroda budziła się do życia. Pierwszy transport odszedł z Kozielska 3 kwietnia 1940 roku, a ostatni 12 maja 1940 roku. Jeńców rozstrzeliwano w lesie kateńskim. Ustawiano ich nad grobami, wiązano ręce sznurem, po czym wszystkich zabijano z bliskiej odległości, oddając strzał w tył głowy. Dokonano egzekucji na prawie 25 tysiącach niewinnych ludzi. Ci, którzy spoczywają w tej nieludzkiej ziemi, byli ludźmi honoru. Zbrodni, której dokonano, nie da się cofnąć, nie zmienimy biegu wydarzeń, ale pamięć o niej jest powinnością każdego Polaka, gdyż, przytaczając słowa Adama Mickiewicza: „Jeśli zapomnimy o nich, niech Bóg zapomni o nas”.

Istotę i znaczenie tych słów dało się odczuć podczas wieczornicy. Można było zauważyć, że wśród zgromadzonych panowała bardzo podniosła atmosfera. Sugestywność przekazu podczas recytacji wzmocniły drastyczne sceny wykorzystane w prezentacji multimedialnej. Cisza panująca na sali, a po występie długo niemilkące brawa – to wyraz uznania dla wszystkich, którzy starali się przypomnieć te bolesne chwile. Wielu nie kryło łez wzruszenia.

Wspomniano też oraz uczczono minutą ciszy pamięć tych, którzy zginęli 10 kwietnia 2010 roku w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem. Przez ofiarę życia, tych równie niewinnych 96 osób, prawda okrutnej zbrodni ujrzała światło dzienne i to dzięki nim nikt w Polsce, Europie, czy na świecie nie może powiedzieć, że nie wie, co się stało w Katyniu.

Dominika Przywara, klasa III a

[zobacz galerię](#)